

Καρναβάλι στο Βλάση ...περασμένων εποχών

«Σηκωθείτε ρε παιδιά για να φάτε το χαλβά και τον ταραμά» φώναζε με το χωνί από το προαύλιο της εκκλησίας χτυπώντας ταυτόχρονα την καμπάνα ο Γεώργιος Ζάκης και ξεκινούσε ένα ολόημερο γλέντι μασκαράδων. Στη φωτογραφία βλέπουμε τον αείμνηστο Τάσο Μητρόπουλο ντυμένο γιαγιά με τη ρόκα στα χέρια.

Εργαλεία γεωργού στα Βουφραδοχώρια

Για την ιστορία καταγράψαμε, για να τα θυμηθούν οι παλιότεροι και να τα μάθουν οι νεότεροι, τα ονόματα των εργαλείων που χρησιμοποιούσαν ή χρησιμοποιούν ακόμη οι γεωργοί στα Βουφραδοχώρια: Βαριά, Φτιάρι, Αξίνα, Τσεκούρι, Δρεπάνι, Κασμάς, Κασιάρα, Σκαλιστήρι, Ξινάρι, Πλαταξίνι, Μανιαρίτσα, Λοστάρι, Κόσα, Κλαδευτήρι, Κόφτρα.

Το καφενείο του Λιακόπουλου

Όλοι οι συμπατριώτες μας που αναζητήσαν καλύτερη τύχη στην Αθήνα γνώρισαν από κοντά στην πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου κοντά στην Ομόνοια, εκεί που «Ξεπέζεuan» τα λεωφορεία από την Καλαμάτα, το καφενείο «Λιακόπουλου» που λειτουργούσαν από το 1932 οι αδελφοί Λιακόπουλοι Αντώνης και Λεωνίδας από το χωριό Κυνηγού Πυλίας. Το καφενείο έγινε στέκι, έγινε σημείο συνάντησης, εκεί συναντούσε μια δεύτερη Βουφράδα, εκεί υπήρχαν μέρες όπου δεν έβρισκες καρέκλα να καθίσεις. Εκεί ονειροπολούσαν τα περασμένα, τα χρόνια του χωριού, εκεί έλεγαν τα αστεία τους, έπαιζαν πρέφα και τάβλι. Ψυχή του καφενείου ήταν ο Σωτήρης Καρύγιαννης που είχε παντρευτεί την αδελφή των Λιακοπουλαίων, άνθρωπος εγκάρδιος, δραστήριος, κεφάτος. Όταν οι αδερφοί Λιακόπουλοι πούλησαν το καφενείο το αγόρασε ο Παναγιώτης Κωνσταντόπουλος από το Χαλβάτσοι που το μετονόμασε σε «ΠΥΛΟΣ». Το καφενείο έβαλε λουκέτο οριστικά το καλοκαίρι του 1999. Μαζί του πήρε και μια ολόκληρη ιστορία.

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας

Μάθε για τα Βουφραδοχώρια, μάθε για την περιοχή μας μέσα από την ιστοσελίδα του συλλόγου μας. Η διεύθυνσή μας είναι www.vlasi.gr για την οποία ενημερώστε και τους φίλους σας. Διαβάστε ηλεκτρονικά και όλα τα φύλλα της εφημερίδας μας.

Ο άνθρωπος που έφτιαξε τη βρύση στο Βλάση

Υπάρχει ένας Βλασαίος που τόσα χρόνια οι πρόεδροι του χωριού μας και οι σημερινές δημοτικές αρχές θα έπρεπε να τον είχαν τιμήσει έστω και μετά το θάνατό του. Έγινε, όμως, ακριβώς το αντίθετο. Άπαντες τον ξέχασαν. Κι όμως, αυτός, όταν ήταν στη ζωή ουδέποτε ξέχασε το χωριό του. Έφυγε μετανάστης στην Αμερική, το 1906, σε ηλικία 18 χρονών, δούλεψε σκληρά και από το υστέρημά του έστειλε χρήματα πίσω, το 1927, στην κοινότητα με τα οποία κατασκευάστηκε η βρύση του χωριού και το γεφύρι που είναι μέσα στο χωριό. Για τη σημασία των έργων αυτών δε χρειάζεται να κάνουμε αναφορά, ο καθένας το γνωρίζει. Πρόκειται για το Γεώργιο Μάστορα

του Αθανασίου. Τόσο ο σύλλογος όσο και η δημοτική αρχή οφείλουν έστω και ύστερα από τόσα χρόνια να τιμήσουν αυτό τον ευεργέτη.

Ξεσηκώθηκε ολόκληρο το χωριό

Ήταν 22 Δεκεμβρίου 2011 και οι κάτοικοι του χωριού Πύργος Τριφυλίας (Πυργάκι) περίμενα ήσυχοι να έρθουν οι άγιες ημέρες των Χριστουγέννων όταν επίδοξοι κλέφτες προσπάθησαν να μπουν σε σπίτια του χωριού αλλά έγιναν αντιληπτοί από την «ομάδα περιφρούρησης» που οι κάτοικοι είχαν οργανώσει βλέποντας ότι η αστυνομία δεν μπορεί να τους προσφέρει ασφάλεια. Τη νύχτα στο χωριό κάνει περιπολίες ομάδα περιφρούρησης κατοίκων, που συγκροτείται αυτοβούλως, για να υπάρχει μια στοιχειώδης προστασία, αφού τα κρούσματα παραβιάσεων, διαρρήξεων και κλοπών είναι σχεδόν καθημερινά. Το συγκεκριμένο βράδυ η ομάδα περιφρούρησης αντέληφθη πως άγνωστοι επιχειρήσαν να μπουν σε σπίτια, μέσα στο χωριό, σχεδόν στο κέντρο, και τότε έγινε χαμός. Κάποιοι

έκαναν λόγο στις τοπικές εφημερίδες ακόμα και για πιστολίδι, καθώς φέρονται να άκουσαν τέτοιους κρότους στον ύπνο τους, αλλά αυτό από πολίτες και την πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας δεν επιβεβαιώνεται.

Οι επίδοξοι κλέφτες, ωστόσο, ετράπησαν σε φυγή και δεν κατέστη δυνατό από την ομάδα περιφρούρησης να τους πιάσουν. Στην Αστυνομία σήμανε συναγερμός και μετά από έρευνες που έγιναν, εντοπίστηκε στην περιοχή «Ξερόβρυση» εγκαταλελειμμένο ένα Ι.Χ. αυτοκίνητο μάρκας Hyundai Matrix, λευκού χρώματος, με ελληνικές πινακίδες, νοικιασμένο. Μέσα σε αυτό υπήρχε ένα κινητό τηλέφωνο, που, όπως όλα δείχνουν, είναι των επιδοξων κλεφτών, αλλά και άδεια δοχεία για λάδι κ.ά.

Ένας Κρητικός στο Βλάση

Στις αρχές της δεκαετίας του 1930 εμφανίστηκε στο Βλάση ένας Κρητικός με κρητική διάλεκτο που έκανε τους Βλασαίους να μην τον καταλαβαίνουν πολλές φορές. Το επάγγελμά του «μπετατζής». Ήταν η εποχή που άρχιζε να μπαίνει στη ζωή μας το τσιμέντο. Ήταν ψηλός, εργατικός, τίμιος, ευθύς στον χαρακτήρα και συνεργάσιμος. Ο Γεώργιος Αντωνίου Μάστορας στο βιβλίο του «Το Βλάση» κάνει εκτενή αναφορά στη ζωή του «Μαστρογιάννη» όπως τον αποκαλούσαν οι Βλασαίοι και δίνει τα παρακάτω περιστατικά από τη ζωή του στο Βλάση: «Όταν κάποτε ο Μαστρογιάννης έπαιζε με κάποιους Βλασαίους «πασέτα» αυτοί συνεννοήθηκαν να κλέψουν τον Κρητικό. «Τέρσο Μαστρογιάννη χάνεις» του λέει ο παίκτης της κάσας και αμέσως μετά «Σώτο Μαστρογιάννη χάνεις». Ο Κρητικός βλέποντας την αδικία λέει με ήρεμο τόνο: «Το τέρσο-τέρσο και το σώτο-σώτο του Μαστρογιάννη ποιο είναι;». Κάποτε ο Μαστρογιάννης πήγε στο Μηλιώτη να φτιάξει μια βεράντα του Τσίτσα. Στη συμφωνία που έκανε ήταν να του προσφέρει ο ιδιοκτήτης φαγητό μεσημέρι και βράδυ. Ο ιδιοκτήτης όλες τις μέρες που δούλεψε του έδινε για φαγητό ντοματοσαλάτα. Μόλις τελείωσε τη δουλειά του και πληρώθηκε πήγε στο καφενείο και φώναξε: «Ο Θεός λυπήθηκε τις ουρές και δεν έδωσε μια στον Τσίτσα». Ένας από τους θαμώνες του καφενείου τον ρώτησε γιατί μιλά έτσι και αυτός του απάντησε: «Τριάντα μέρες δούλεψα, εξήντα ντοματοσαλάτες έφαγα». Κάποια μέρα πέθανε ένας καλός

του φίλος στη Δροσιά. Όταν το έμαθε πήγε από το Βλάση στη Δροσιά με τα πόδια. Φτάνοντας στο σπίτι του νεκρού κάνει το σταυρό του πάνω στο φέρετρο και λέει: «Θεέ μου, ένα φίλο είχα και εγώ, πάει στο διάβολο και αυτός». Μια μέρα ο Μαστρογιάννης πήγε στη βρύση και βρήκε έναν Βλασαίο ονόματι Παναγιώτη που δεν είχε παπούτσια να πλένει τα πόδια του και να του μιλά για το πανηγύρι του δεκαπενταύγουστου. Μετά από λίγο πήγε στο καφενείο και λέει στον κόσμο: «Αυτός ο Παναγιώτης συνεχώς ψηλώνει, αλλά μυαλό δεν βάζει. Παπούτσια δεν έχει πανηγύρια γυρεύει». Λίγο πριν τον πόλεμο του 1940 ο Μαστρογιάννης παντρεύτηκε στο χωριό Καραμανώλη και εγκαταστάθηκε εκεί. Όταν κάποτε ήρθε επίσκεψη στο Βλάση μόνος του ο Βαγγέλης Ντούβαλης που θεωρείτο γόης τον ρώτησε: «Γιατί δεν έφερες και την κυρά σου να την γνωρίσουμε;». Ο Μαστρογιάννης αντέδρασε έντονα και του είπε: «Τι είπες βρε αθεόφοβε, να την ξεφουρτσίσεις θέλεις και αυτή;». Ο Μαστρογιάννης απέκτησε μια κόρη. Κάποτε την βρήκε να φιλιέται με ένα αγόρι που αργότερα παντρεύτηκε. Ο Μαστρογιάννης πήγε αμέσως στο σπίτι του αγοριού και λέει στον πατέρα του: «Σήμερα συνέλαβα την κόρη μου με το γιο σου να γλύφονται σαν τους σαλίκκαρους στη σταφίδα». Οι γονείς του αγοριού που γνώριζαν τις σχέσεις του γιού τους και ήθελαν την κόρη του Μαστρογιάννη για νύφη του απάντησαν: «Να τους στεφανώσουμε το ταχύτερο Μαστρογιάννη» όπως και έγινε».

Ομάδες περιφρούρησης και στη Χώρα

Η εγκληματικότητα έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο στα χωριά μας που οι κάτοικοι απελπισμένοι και απογοητευμένοι δημιουργούν νυχτερινές ομάδες περιφρούρησης για να προστατεύσουν τους εαυτούς τους, τις οικογένειές τους και τις περιουσίες τους. Μια τέτοια ομάδα δημιουργήθηκε το Δεκέμβρη του 2011 και στη Χώρα καθώς έχουν αγανακτήσει με τα συνεχόμενα κρούσματα

εγκληματικότητας στην περιοχή τους. Σε έκτακτη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο, με τη συμμετοχή πολιτών και εκπροσώπων φορέων, όπως ο Εμπορικός και ο Αγροτικός Σύλλογος, καθώς και η Ομάδα Παραγωγών «Νηλέας», αποφασίστηκε η δημιουργία ομάδων περιφρούρησης αφού μόνο το προηγούμενο βράδυ κλέφτες είχαν μπει και δεν άφησαν τίποτα σε πέντε σπίτια.

Τα λιθάρια του ελαιοτριβείου στο Βλάση

Μέσα στο ελαιοτριβείο στο Βλάση βρίσκονται δυο λιθάρια τα οποία πολτοποιούσαν τις ελιές. Το συγκεκριμένο ελαιοτριβείο διέθετε τουλάχιστον άλλα δυο λιθάρια. Από πού και πώς έφτασαν τα λιθάρια αυτά στο Βλάση και με τι μέσα τα μετέφεραν στο ελαιοτριβείο; Από πηγές γερόντων πληροφορηθήκαμε ότι τα λιθάρια πελεκήθηκαν από τεράστιες πέτρες στο «Κρυόρεμμα» και στη συνέχεια οι κάτοικοι του χωριού με προσωπική εργασία τα μετέφεραν κυλώντας τα στο χωριό. Αυτή η μεταφορά κράτησε πολλές μέρες γιατί δεν υπήρχε ο σημερινός δρόμος. Όλα γίνονταν μέσα από χωράφια ή στενά δρομάκια.

Η εργατικότητα του έμεινε στα χρονικά παράδειγμα μίμησης

Στα χωριά μας έζησαν άνθρωποι δημιουργικοί που με σκληρή δουλειά μόρεσαν μέσα σε αντίξοες συνθήκες και τις φαιμελίες τους να ζήσουν και να αποκαταστήσουν και ζωή επαίνου να ζήσουν. Ανάμεσα σε αυτούς

συγκαταλέγεται και ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Κακούρης του Βασιλείου από το Βλάση που είχε γεννηθεί το 1902 και πέθανε το 1983. Έχουν περάσει τόσα χρόνια από το θάνατό του και οι Βλασαίοι μιλάνε με κολακευτικά λόγια για τη δύναμη της ψυχής του, την εργατικότητα του και γενικά για τη δημιουργική ζωή που πορεύτηκε. Η εφημερίδα μας έχει χρέος να μνημονεύει κατά καιρούς αυτούς τους ανθρώπους στους οποίους οφείλουμε πολλά.

Ο Γιατρός Διονύσης Μαρκόπουλος

Μια μεγάλη προσωπικότητα με έντονη προσφορά ήταν και ο γιατρός Διονύσης Μαρκόπουλος από το Πεταλίδι. Γεννήθηκε και πέθανε στο Πεταλίδι. Φοιτητής της ιατρικής στο πανεπιστήμιο Αθηνών έλαβε μέρος στα Γαλβανικά (1897) και εθελοντής αντάρτης με την Πανεπιστημιακή Φάλαγγα στην Κρητική Επανάσταση. Εξέδωσε το βιβλίο «Η εξέγερσις των Φοιτητών εν Αθήναις και η δράσις της Φοιτητικής Φάλαγγος εν Κρήτη κατά το 1897».

Κακούρης Μάρκος: Διατέλεσε πρόεδρος στο Μεσοπόλεμο

Ο Κακούρης Μάρκος του Βασιλείου γεννήθηκε στο Βλάση το 1901 και παντρεύτηκε τη Στεφανοπούλου Πετρούλα του Γρηγορίου που είχε γεννηθεί το 1898 στο χωριό Φλεσσιάδα. Άτομο υπερδραστήριο και δημιουργικό. Διατέλεσε πρόεδρος της κοινότητας Βλάση, σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες γερόντων του χωριού μας για ένα χρόνο, το 1935. Απόκτησε τα παιδιά: Σοφία, Γεωργία, Βασίλειο, Βασιλική, Κωνσταντίνα, Σταύρο, Ανδρέα και Αθανάσιο. Πέθανε το 1984.

Πέρασε στα ουράνια

Στις 30 Δεκεμβρίου 2011, έφυγε από κοντά μας, σε ηλικία 85 ετών, και πορεύτηκε στις αγκαλιές των αγγέλων ο Αναστάσιος Λυμπερόπουλος από το χωριό Πελεκανάδα. Η κηδεία του πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πελεκανάδας με τη συμμετοχή των συγγενών του και πλήθος κόσμου από την Πελεκανάδα και τα διπλανά χωριά.